

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΑΡ. 10.

ΑΔΑΘΑΛΗΦΗΣ ΦΡ. 16.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μειλιδνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Ἀκου μωρὲ τεμπελχανᾶ
ποῦ θὰ σοῦ πῶ τὸ Λάζαρο·
τὸν ἤξερες τὸ Σουπιονᾶ
ποῦταν στὸ ξυλοπάζαρο;

Γ. — Προχτὲς τὸν ἐξεπλέρωσα πῶλῃρα μὴ παδέλα.

Μ. — Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος μάθε πῶς εἶχε τρέλλα

Γ. — Ἐγὼ δὲν ἐκατάλαβα καθόλου πῶς τοῦ λείπει.

Μ. — Αὐτὸς ἠπείλει πρὸ πολλοῦ τὸ δήμαρχο τὸν Πίπη
μὰ ποίους λόγους εἶχανε γιὰ τὸν φοβερίζῃ
γὰ βρῆς τὸ Βάσο γὰ σιὰ πῇ πῶκεινος τὰ γνωρίζει.

×

Γ. — Πῶς μπορούσε τὰ μυαλά του νὰ μὴν ἦτανε σωστά
ποῦτανε συνδρομητὴς μου καὶ μ' ἐπλήρωνε μπροστά!

Μ. — Παραδέχομαι πῶς μ' ὅλους ἴσως νᾶτανε καλὸς
ἀλλὰ βλέπωντες τὸν Πίπη ἐγενώτουνε κουρλός.

Γιὰ τὸ δήμαρχο μονάχα τοῦ περνοῦσε μὴ ἰδέα
ὅπωςδῆποτε σπονδαῖα,
ἢ ὅποια, λέν' οἱ ὄροι οἱ ἐπιστημονικοὶ
ἔθετε τὸν δήμαρχόν μας ἐν κινδύνῳ διαρκεῖ.

×

Οὕτως ἐχούσης τὸ λοιπὸν τῆς ἀναστροφῆς
ἢ ἔδρα τῆς ὁποίας

καθὼς γνωρίζεις κάλλιστα
ἐνταῦθα θεωρεῖται
καὶ ὁσημέραι μάλιστα
ἐπισημοποιεῖται —

ὁ δήμαρχος ἐφρόντισε καθὼς ἐκεῖνος ξέρει
καὶ φρενολόγον ἱατρὸν ἐπίτηδες νὰ φέρῃ
καὶ μέσα ἔχων ἱκανὰ
ἐξ ὅλων τῶν σημείων,
ἀπέδειξε τὸ Σουπιονᾶ
γιὰ τὸ φρενοκομεῖον

καὶ δίχως μεγαλειότητα νὰ γένῃ φασαρία
τὸν ἔστειλε στὴν Κέρκυρα μὲ πρώτη εὐκαιρία.

×

Γ. — Ἐλα λοιπὸν μωρὲ Μαρῆ νὰ εἰξοῦμε τὸν τόκο
πορὸν ἀπὸ μᾶς ὁ δήμαρχος θὰ στείλῃ στὸ Σαρόνιο.
Καὶ σὺ τὸν ἐφοβέρισες κι' ἐγὼ τὸν ἐφοβέρισα
ποῦ μοναχὰ καλλιιεργεῖ
τῆς συνοικίας του τῇ γῇ
κι' ἀφήνῃ τ' ἄλλα χέρια.

×

Μόνον αὐτὸν βιάστηκε στὴν Κέρκυρα νὰ στείλῃ;

Αὐτὰς τὰς ὥρας τὰς δεινὰς
μήπως καθὼς ὁ Σουπιονᾶς
δὲν εἶναι κι' ἄλλοι χίλοι;

Γι' αὐτὸ τὸ εἶδος εὐτυχῶς ὁ τόπος εἶναι γόνιμος,
ὅλοι χρωστοῦν τῆς Μιχαλοῦς
κι' ἂν μέσα σ' ἐκατὸ τρελλοῦς
ὑπάρχει κι' ἕνας φρόνιμος,

δὲν θὰ μπορῇ ἐπὶ πολὺ νὰ φρονημαίνῃ μόνος
ἀποτελὼν ἑξάρτησιν τοῦ γενικοῦ κινῆτος!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1Σ442Φ20106

Ἕνας μονάχα νὰ κλειστῇ κι' ὄχι μὲ μίας ὅλοι !
 Ἡ λὲς πῶς ἕνας Σουπιονᾶς ὑπῆρχε στ' Ἀργουσόλι ;
 Στῶν μεγαθύμων τὴν κλεινὴν καὶ θάλλουσαν πατρίδα
 τίς ἐγεννήθη ἄνθρωπος ποῦ νὰ μὴν ἔχη βίδα ;
 Τὸ Σουπιονᾶ τὸν ἔστειλαν στὴν Κέρκυρα νὰ πάη,
 τρελλὸ ποῦ δὲν ἀρχίνησε ἀκόμα νὰ χτυπάη,
 μ' αὐτὸν τὸ Μίκιο τὸ Μπασιᾶ μὲ τῆς ἐφημερίδες,
 σὰν εἶναι στὴ ζοχάδα του πῆγες ποτὲ τὸν εἶδες ;
 Τὰ μάτια του, μωρὲ Μαργῇ, τὰ κάνει σὰ μπομπόλους
 κι' ὅσοι βρεθοῦν στὸ μαγαζὶ τοὺς βγάνει ὄξον ὅλους !

×

Μὴ δὲν ἔχω ὑποψία,
 ὁμιλοῦντες φιλικῶς,
 καὶ γὰρ τὸν Ἀντισηφία
 ποῦναι τόσο νευρικός ;

Ν' ἀρχινήσῃς ἀφ' τὸ Πόντε ὡς νὰ πᾶς στὸ Λαζαρέτο,
 θαύρης χίλιους νὰ ζητᾶνε γὰρ τὴν Κέρκυρα μπιλιέτο.

×

Σήμερα εἶν' ὁ Σουπιονᾶς κι' αὔριο θάναι ἄλλος·
 φόβος ὑπάρχει πάντοτε καὶ κίνδυνος μέγας
 γὰρ κείνον ποῦ κατηγορεῖ τὸν δήμαρχον τοῦ τόπου.

Μ. — Τί μοῦ τὰ λὲς ἐμένανε ; Νὰν τοῦ τὰ λὲς τοῦ Πόπου.

×

Γ. — Μὲ σκέψι βλέπε περισσῇ
 τοῦ Σουπιονᾶ τὸ πάθημα
 καὶ τώρα πρόσεχε καὶ σὺ
 καὶ νὰ σοῦ γείνῃ μάθημα
 καὶ κατὰ Πίπη ἄλλοτε μὴν ξαναβγάλῃς λόγος
 γιὰτὶ ἀμέσως ἐνεργεῖ καὶ φέρνει φρενολόγο
 καὶ γράφεται ἡ τρέλλα σου σ' ἕνα χαρτὶ ἐπίσημο
 καὶ στὴν ὥραία Κέρκυρα θὰ πᾶς καὶ σὺ γὰρ κλείσιμο.

×

Τέσσερα νὰν τὰ μάτια σου· τ' αὐτιά σου νάναι δέκα·
 μὴ γελαστῇς καμμιὰ φορὰ
 καὶ τὸ φωνάξῃς φανερά
 πῶς εἶσαι μὲ τὴ Μέκα,
 γιὰτὶ βεβαίως κι' ἀσφαλῶς
 ἀποκηρύττεσαι τρελλὸς

κι' ὁ δήμαρχος ποῦ γὰρ τρελλοὺς καθόλου δὲν διστάζει,
 κατεπειρόντως προσκαλεῖ γιὰτὸ καὶ σ' ἐξετάζει.

×

Τὸ πάθημα τοῦ Σουπιονᾶ
 καλὰ στὸ νοῦ σου βάγτο.

μὴ φέρουν τὸ γιὰτὸ ξανά
 καὶ βρῇ καὶ σένα σιάντο.
 Ὅλα τὰ φηόρα ν' ἀγαπᾷς
 καὶ νὰν τὰ λὲς ὥραϊα,
 νὰ μὴ σὲ στείλουνε νὰ πᾶς
 τοῦ Σουπιονᾶ παρέα.

×

Τὸν Κοσμετᾶτο, βρὲ Μαργῇ,
 κανεῖς νὰ μὴν κατηγορεῖ

οὔτε καὶ νὰ ἐκφράζεται γι' αὐτὸνε μ' ἀνευλάβεια
 ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς δειναῖς ποῦ τρέχει φρενοβλάβειά
 κι' ὁ Δήμος στὸ δυσάρεστον εὐρέθηκε σημεῖον
 ν' ἀνοίξῃ δοῦναι καὶ λαβεῖν μὲ τὸ φρενοκομεῖον.

×

Καμμιὰ δουλειὰ δὲν ἔχουμε νὰ κάνουμε κουβέντα
 ἂν ἔπρεπε νὰ φυτευθῇ ἀλιφασκιά ἢ μέντα,
 ἢ ἂν τὸ Δικαστήριον δὲν ἔπρεπε νὰ πέσῃ
 τώρα κανένα δὲν μπορεῖς νὰ πῇς πῶς δὲν σ' ἀρέσει,
 διότι ἂν τὸν δήμαρχον ἴδων πῶς κατατρέχεις,
 ἀμέσως φέρνουν τὸ γιὰτὸ νὰ πῇ πῶς κάτι ἔχεις.

×

Μήπως κι' αὐτὸς ὁ Καμπαῖδης, ἐν Μέκα περιώνυμος,
 δὲν διατρέχει κίνδυνον ἂν δὲν καθήσῃ φρόνιμος ;

Τώρα π' ἀσθένεια τοῦ νοῦ
 βγήκε καὶ πέρνει φόρος,
 φοβοῦμαι καὶ τοῦ Καμπαῖδου
 μὴ στείλουν τὸ δετόρο,

πῶχει καὶ τὸ ἀτύχημα νὰν τότε λένε Γιάννη
 καὶ ἡ ἀρρώστια στ' ὄνομα πολὺ εὐκόλως πιάνει !

×

Μὰ κι' ὁ Βλαχούλης βρὲ Μαργῇ, ὁ φίλος μας ὁ Φώτης,
 γενναῖος καὶ πιστότατος τῆς Μέκας στρατιώτης,
 πρέπει νὰ μὴν πολυμιλεῖ διὰ τὸ δημαρχεῖον
 ἀφοῦ νοικιάζει κάμαρες εἰς τὸ ξενοδοχεῖον
 κι' εἶν' εὐκόλο νὰ στείλουνε γιὰτὸ ταξειδιώτη
 νὰ πιάσῃ ὁπωσδήποτε κουβέντα μὲ τὸ Φώτη !

×

Θὰν τοῦ τὸ πῶ τοῦ Καμπαῖδου, τοῦ Φώτη καὶ τοῦ Πόπου
 πῶς νὰ προσέχουνε πολὺ

ὅταν δετόρος τοὺς μιλεῖ

διὰ πλάνου πρόπαν.

Μ. — Ἀλλὰ καὶ τοῦ Φραγκόπουλου τοῦ Σταύρου νὰ σκεφτεῖ
 πῶς πλέον δὲν χρειάζονται καθόλου συζητήσεις

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

περὶ διακοσμήσεως κακῶς ἐνεργουμένης,
τώρα ποῦ σῶρχεται γιαιτρός ποῦ δὲν τὸν περιμένεις.

×

Γ. — Πολλοὶ μ' ἐφοβερίσανε κι' ἐμένα τὸν καῦμένο
καὶ μοῦπαν τὸ κεφάλι μου πῶς θὰ βρεθῇ σπασμένο·
καὶ τρέλλα δὲν ὑφίσταται στὸν κόσμον πρὸ μεγάλης
ἀπὸ τὰ σπᾶση ἄνθρωπος ποιητικὸ κεφάλι!
Πολλοὶ κι' ἐμένα μ' ἀπειλοῦν χωρὶς κανένα λόγο
καὶ βλέπω μὲς τὸν ἔπνο μου πῶς ὅλο μὲ σκοτώνουνε.
ἀλλὰ δὲν ἔχω τὰ λεφτὰ νὰ φέρω φρενολόγο
καὶ οἱ τρελλοὶ γλυτιώνουνε!

×

Τί εὐτυχὴς ὁ δήμαρχος δυνάμενος νὰ στείλῃ
νὰ φέρῃ ἐπιστήμονα γι' αὐτὸν ποῦ τὸν ἠπείλει,
καὶ δι' ἐμὲ ποῦ μ' ἀπειλεῖ ψαμμῖαις σπανδαῖα,
ποτὲ αὐτὸς ὁ δήμαρχος δὲν ἔτχε τὴν ἰδέα
γνωρίζοντας πῶς μ' ἔφαγε τῆς νόσου τὸ σαράκι
νὰ βγάλῃ ἓνα ψήφισμα νὰ πάω σιτὸ Δουιράκι!

×

Μ. — Τώρα λοιπὸν κι' ὁ Σουπιονᾶς εἶναι καλὰ κλεισμένος
κι' ὁ δήμαρχός μας εὐτυχῶς πολὺ ἀσφαλισμένος.
Ἄλλ' ὁ τρελλὸς εἶν' ἄρᾳ γε καμμιὰ ἐλπίς νὰ γιάνῃ
ἢ ὅαν' κλεισμένος ἔδεκε ὡς ὅτου νὰ πεθάνῃ;

×

Γ. — Λυποῦμαι καὶ μελαγχολῶ
ὅταν θυμῶμαι τὸν τρελλὸ
ποῦ θὰν' κλεισμένος δίκαια μέσα σιτὸ ζουρλοκέλι
ὅσο ἢ μαύρη μοῖρα του παράφρονα τὸν θέλει
ἀλλὰ συγχρόνως καὶ γελῶ
ὅταν θυμῶμαι τὸν τρελλὸ
ποῦ καὶ νὰ φρονιμέψῃ,
δὲν θὰ μπορῇ ὁ δήμαρχος ποτὲ νὰ τὸ πιστέψῃ!

×

Δὲν θὰ μοῦ πῆς τὴν ἀφορμὴ τῆς τρέλλας του;
Μ. — Βουβάσου!

Αὐτὰ εἶναι καθήκοντα τοῦ γραμματέως Βάσου.

Πῶς ὁ τρελλὸς τρελλάθηκε
καὶ ἄψε σβῦσε χάθηκε
ὡς ἀστραπὴ ταχεῖα,
πληροφορίαι δίδονται παρὰ τῇ Δημαρχίᾳ!

Γ. — Αὐτὸς ὁ νοῦς μας τί δὲν γεννᾷ!
Τὸν κακομοῖρην τὸ Σουπιονᾶ!

Νὰ τὸν νομίζεις καθ' ὅλα φρόνιμον
κι' ἐν τούτοις νᾶχῃ ἰδέαν μόνιμον!
Κι' ἡ μοιρομένη τῶν ἰδεῶν του
νὰ ἐκφοβίξῃ τὸν δήμαρχόν του
καὶ νὰ τὸν στέλλῃ ν' ἀποτρελλαίνεται!

Μ. — Ἔτσι εἶν' κόσμος! Ἄλλοιῶς δὲν γίνεται!

×

Τοῦ Σουπιονᾶ τὴν σύλληψιν ἀντιληφθεὶς ὁ Γρησᾶς
εἶπεν εἰς φίλους μερικοὺς
ὀλίγον τι ἐκκεντρικοὺς,
« δὲν ξαναβγαίνω, κύριοι, περίπατο μαζί σας! »

×

Τοῦ Σουπιονᾶ τὴν σύλληψιν πῶγεινε μέσ' τὸ δρόμο
μὲ δέκα χωροφύλακες καὶ μὲ τὸν ἀστυνόμο,
τόσο καλὰ καὶ γλήγωρα τὴν εἶχαν ἐνεργήσει
π' ὁ Κατραβᾶς δὲν πρόφθασε νὰ τὴν φωτογραφήσῃ!

×

Γ. — Ἐκαμε λοιπὸν μανάχος πιστοποιήσιν φρενῶν
Μιταντισῆς ὁ φρενολόγος ἀφιχθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν;
Μ. — Μιταντισῆς, Ἀλιβυζᾶτος, μὲ τὸ Νίκο τὸ Ραζῆ
τοῦ τρελλοῦ τὸ πασαπόρτι τὸ ἐπέγραψαν μαζί!

×

Κι' ὁ τρελλὸς ποῦ ταξειδεύει μ' ἔξοδα δημαρχικά,
καὶ διὰ χωροφυλάκων
ὁδηγήθη ἐκὼν ἄκων
εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων
γὰ νὰ βρῇ τὴ Νανσικᾶ,
φρονιμεύει καὶ μᾶς λέει « ὅλοι, σκάρτοι καὶ σωστοί,
τρέμετε τὸν Κασμετᾶτο ὅτι φοβερός ἐστὶ! »

— × × × × —

ΚΑΙ ΟΜΩΣ

—

Ὡστόσο μ' ὅλη τὴ μαυρίλα
καὶ μ' ὅλα τὰ ἐθνικά μας περισσεύματα
καὶ μ' ὅλη μας τὴ λέρα καὶ τὴ νίλα
καὶ τῶν μεταναστῶν μας τ' ἄγρια θεύματα,
καὶ τοὺς προβιβασμοὺς τῶν στραταρχῶν
καὶ σῆφι τῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν,
καὶ μ' ὅλους τῆς Βουλῆς μας τοὺς φωστήρες
καὶ χίλιες ἄλλες δυὸ κακὲς μας μοῖρες,
Σ' ἐμᾶς ὥστόσοφ τρέχει κι' ὁ Γουλιέλμος,
Σ' ἐμᾶς κι' ὁ Ἐδουάρδος τῆς Ἀγγλίας,
Σ' ἐμᾶς κι' ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας
Καὶ τέκος εἶν' ὁ τόπος μας ὁ ἔρμος,
μὲ ὅλες τὰς καταρτὰς καὶ τὰς ἀπορτὰς,
τοῦ βασιλεὺς καὶ τοῦ λαοῦ

Ἐλάσταφ!

ΜΕΤΑΕΤ ΜΑΣ

Ὅρκους φρικτοὺς τῆς ἔκταν πῶς στήν ψυχὴ μου πλέει
ἢ θεοπεσία τῆς μορφῇ κι' αὐτὴ δειλὰ μοῦ λείει
μὲν κίττει πῶς μ' ἀγαπᾷς μὰ γὰρ δὲν σοῦ πιστεύω
καὶ ἐπὶ τέλους δὲν μπορῶ τῆς μέρες ποῦ νηστεύω
καὶ Τετραδοπαράσκευα δὲν τρώγω οὔτε λάδι,
γὰρ τρώγω τὰ πασχαλινὰ φιλιὰ σου στὸ σκοτάδι.

×

Ὡχ ναί, τῆς εἶπα, δέχομαι ἑρατεινὴ μου φίλη,
γὰρ μὴ φιλῶ νηστήσιμα τὰ ξοδινὰ σου χεῖλη,
ἀλλ' ἄμα φθάσ' ἢ Πασχαλινὰ ἐλπίζω γὰρ μ' ἀφήσης!

Οὔτε καὶ τότε δὲν μπορῶ
μοῦπε μὲ γέλοιο τρυφερό·
φοβοῦμαι μὴ γενῆς Θωμᾶς γὰρ λὲς γὰρ ψηλαφήσεις!

Φλάκ-Φλούκ.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΙΑΤΗ

Σήμερον τὴν ὀγδόην πρωϊνὴν περίπου ἐτελέσθησαν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος **ΗΛΙΟΥ ΜΗΝΙΑΤΗ** ἐν Ληξουρίῳ μετὰ μεγάλης ἐπιστημότητος. Ὁ κ. Χαράλαμπος Ἀβάσταγος κατὰ διαταγὴν τοῦ προϊσταμένου τοῦ δημάρχου κ. Χαριτάτου ἀπέσυρε τὸ κάλυμμα καὶ ἔλυσε τὰ σχοινία μετὰ μεγάλης ἐπιτηδεϊότητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ· ὁ δὲ κ. Μ. Φερεντίνος Τζανᾶτος, εἰδικὸς περὶ τὰ τοιαῦτα, αὐθωρεῖ ἀπέπλυνε τοῦ ῥύπου τοῦ μαρμάρου μετὰ σάπωνος.

Ἡ τελετὴ ἐπέτυχε πληρέστατα. Ἀφ' ἐνὸς ἡ μεγάλη συρροὴ τοῦ πλήθους ἀφ' ἐτέρου οἱ ἀπαγγεληθέντες λόγοι τῶν διαβατῶν καὶ τὸ σχοινὶ μὲ τὸ σαποῦνι ἅτινα ἐβάσταζεν ὁ κ. Ἀβάσταγος μετὰ μεγάλης κατανύξεως καὶ εὐλαθείας ἐν μέσῳ τοῦ μοναδικοῦ διὰ τὴν ποικιλίαν ἀνθρώπων ὑπὸ τὸν ψίθυρον τοῦ πνέοντος γρέου, ἀπετέλεσαν μαγικὸν θέαμα.

Ὅτι δὲν προσεκλήθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς γῆσου καὶ ἄλλα ἐπιφανῆ πρόσωπα εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια, τοῦτο ὑπεραρκούντως ὁ κ. δήμαρχος δικαιολογεῖ, καθόσον τὰ παρὰ διαφόρων ἀποσταλέντα χρήματα δὲν ἐπῆρ-
κουν πρὸς τὸσον μεγαλοπρεπῆ καὶ πομπώδη τελετὴν.

Ἡ παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς διακανονισμόν τούτων, παρακαλεῖται νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ κοινὸν πόσα χρήματα εἰσεπράχθησαν, πόσα καὶ εἰς τί ἐδαπανήθησαν καὶ ἂν ἔλαβε μέρος ἐνεργὸν εἰς τὰ τελεσθέντα ἀποκαλυπτήρια.

Ληξουρίον, 9 Ἀπριλίου 1907.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

Ἀφίχθησαν ἐξ Ἰνδιῶν οἱ ἀγαπητοὶ συμπεῖται κ.κ. Κλε-
άνθης Πανᾶς, Ἰωάννης Δρόσος, Εὐσταθίος Ἰγγλέσης καὶ
Σταῦρος Κοκκόλης.

Καὶ πάλιν ἀναγράφομεν πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων,
ὅτι μεγάλην συλλογὴν καὶ πλοῦτον κασμηρίων
διὰ θαφὴν ἑαρινῶν καὶ ἄλλων ἐνδυμάτων,
μοναδικῆς ποιότητος καὶ στερεῶν χρωμάτων,
ὁ Ματαράγκας ἔλαβε ὁ δῆπτης μας ὁ μόνος
αὐτὸς ποῦ σ' ὅλους ἔγραψε τὰ ρούχα τοῦ χειμῶνος
κι' ἔμειναν ὅλοι ἐντελῶς κατευχαριστημένοι.
Ἐκεῖ λοιπὸν γὰρ φορεσιὰ καθένος ἅς πηγαίνει.

Εἰς τὰ καταστήματα Ἀνδρ. Λυκούδη (οἰκία Κο-
μποθέκρας) εὐρίσκονται ἅπαντα τα εἶδη ψιλικῶν μὲ
μεγάλην ἐκπτώσιν τιμῶν. Τελεία συλλογὴ καρτῶν.
Δαντέλες κεντήματα, νήματα, ὑφάσματα καὶ ἀρώματα
Εἰς τὸ τμήμα τοῦ παντοπωλείου, ὅλα τὰ ἀποικια-
κὰ εἰς λίαν εὐθηνὰς τιμὰς.

Βαφὴ αὐγῶν ἀγγλικῇ, πωλεῖται εἰς τὸ χαρτοπω-
λεῖον Νικολάτου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ἀτμοπλοία ΑΥΣΤΡΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ.

Τὸ ἀτμόπλοιο ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑ ἀναχωρεῖ τὴν
23 Ἀπριλίου 1907 ἡμέραν Δευτέραν ἐκ Πατρῶν,
κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην καὶ ὅλας τὰς πόλεις
τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ Καναδά.

Διὰ εἰσιτήρια καὶ πᾶσαν πληροφορίαν παρὰ τῷ
κ. Παν. Χ. Χαράκτῃ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπε-
ζιτικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἀπεδοτάς εἰς ὁρισμένην
προθεσμίαν ἢ διαρκείας.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1/2	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2	»	» » 1 ἔτους
2 1/2	»	» » 2 ἐτῶν
3	»	» » 4 ἐτῶν
4	»	» » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται τῇ ἐκ-
λογῇ τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΙΑΔΗΡΑ ΣΙΑΔΗΡΩΜΑΤΟΣ ΔΙ' ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τελειοτάτου συστήματος. Ἐγγυημένη δαπάνη
6 λεπτά καθ' ὥραν. KAMINETΑ χωρὶς φυτίλι ἀπὸ
2 δραχμὰς μέχρι 30. Παρὰ τῷ Πρακτορείῳ Ἑλλη-
νικῆς Ἑταιρίας οἰνοπνευμάτων. (Παλαιὰ Μοιραρχία.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΟΝΤΟΣ» Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.